

Ds. T.A. Clarisse jr.: God zal ons het goede doen zien

Auteur: T.A. Clarisse jr. (1795-1828).
Tekst: Psalm 4 : 7.
Bron: Nagelaten Leerredenen.
Thema: God zal ons het goede doen zien.

In deze rubriek komen oude schrijvers aan het woord over diverse onderwerpen, vaak met een actuele spits. We hopen je belangstelling te wekken om hun preken en boeken zelf te lezen.

In juli 1826 brak in de stad Groningen een hevige epidemie uit, de 'Groninger ziekte'. Uiteindelijk stierf 10% van de bewoners aan deze ziekte. Die bracht zo'n grote ontwrichting van het economisch leven met zich mee, dat velen tot armoede vervielen. De preek werd gehouden op 19 november 1826, vier maanden na de uitbraak. We nemen het laatste deel over.

“Velen zeggen: Wie zal ons het goede doen zien? Verhef Gij over ons het licht Uws aanschijns, o HEERE!” (Psalm 4 : 7)

Hebt u zich niet met menselijke overleggingen gevleid en het van allerlei veranderingen in lucht en weersomstandigheden verwacht? Hebt u niet in stilte gehoopt dat ziekenhuizen en diverse maatregelen de ziekte zouden stuiten en de sterfte zou worden tegengegaan. Hoopte u niet dat door deze en andere feilbare middelen de voorspoed weer opgewekt zou worden? En nu alles naar uw oordeel is mislukt, voelt u zich dan niet teleurgesteld en ontmoedigd? Ik geloof dat ik dit bij sommigen van u mag veronderstellen. Ik kan dit ook wel verklaren. Maar zwijgen mag ik hierbij echter niet. En het oordeel dat de Heere uitspreekt over wie Hem wantrouwen, mag ik evenmin verbergen. Een apostel verklaart dit wantrouwen ronduit als hoogmoed. Hoogmoed die zich tegen God verzet en eigen kleinheid onder God niet wil erkennen. Alle zodanige roem, zegt

hij, is boos, en roept Gods ongenoegen over zich af, en Zijn vreselijke straffen.

Of is dit onbillijk? Blijft God evenwel Zich, in weerwil van zoveel onheil, ook nu niet betonen als de liefderijke en zorgende Vader? Of bent u zelf, en zijn wij allen zoals we hier bijeen zijn geen toonbeelden van Zijn onveranderlijke vaderliefde? Ging de dood niet ons allen en ging de ziekte niet velen van ons voorbij? En tellen wij bij de vele slachtoffers niet nog velen onder ons aan wie ongedachte redding te beurt viel? Heden nog, daar wij Zijn stem hoorden, en Hij ons door de Heilige Schrift weer toespreken wilde, verhief Hij over ons het licht van Zijn vriendelijk aangezicht.

Laten we ons daarheen dan wenden, daarop alleen vertrouwen en ons dan ook geheel aan Hem toewijden. Van Hem Die boven alle bidden en denken helpen kan, van Hem alleen moeten en kunnen wij uitredding verwachten. Vanwaar die komen zal, waarin die bestaan zal, en waardoor die veroorzaakt zal worden, is ons onbekend. Wij weten: Hij zal ons redden, ook dan als de dood ons zou aantasten. Als wij slechts langs de rechte weg, dat is door Jezus Christus, tot Zijn troon de toegang zoeken. Hij, Híj zal ons het goede doen zien.

Maar verbiedt dit ons nu te zorgen? Integendeel, het vérbiedt ons bezorgd te zijn. Het gébiedt ons te zorgen. Want het geeft er ons rust en moed toe. Wij weten dat wij, als we dit doen, met de Heere meewerken. Wij weten dat Hij met dit doel zovelen van onze broeders kastijden wil, opdat wij in de gelegenheid zouden zijn om liefdadigheid aan hen te bewijzen.

Daarom dan met ijver, broeders, de handen aan het werk geslagen. God Zelf licht ons voor. Niet vertraagd! *Onder* Hem gestreden! Met verstand en beleid, met ijver en kracht, alles doen wat in ons vermogen ligt. En dan – blijmoedig wachten op de uitkomst! Hij Zelf heeft het beloofd. Zijn beloften falen niet. Hij zal over ons het licht van Zijn aangezicht verheffen.